

KO JE ZABRINUT?

ALONZO T. JONES

Opasna je primedba data od *Independenta*, „Može biti olakšanje za neke koji su bili uznemireni idejom da je Bog napisao na ploči od kamena, sa svojim sopstvenim prstom, izveštaj o stvaranju za šest bukvalnih dana, da otkriju ono što su pažljivi čitaoci dugo znali,—da komentar nije bio deo originalne zapovesti.”

O vremenu kada je četvrta zapovest, zajedno sa ostalih devet izgovorena sa neba, „komentar” o šest doslovnih dana je bio izgovoren sa svima ostalima. Jer zapisano je: „I izgovori Bog sve ove reči,” i onda slede deset zapovesti u punini, kao što su otada bile, - doslovnih šest dana i sve.

Onda je dalje zapisano; „I govorio vam je Gospod iz sredine ognja: čuli ste glas reči, ali niste videli nikakav lik; samo ste čuli glas. I objavio vam je svoj savez, koji vam je zapovedio da ga vršite, to jest *deset zapovedi*, i zapisao ih je na dve kamene ploče.” „Te reči je Gospod jakim glasom izrekao svem vašem zboru na brdu, iz ognja, iz oblaka i iz guste tame, i ništa više nije dodao; i napisao ih je na dve kamene ploče i predao ih meni.” „I dade on Mojsiju, kada je završio svoj razgovor s njim na brdu Sinaju, dve ploče svedočanstva; kamene ploče ispisane prstom Božjim.” „I okrene se Mojsije te siđe s brda, a u rukama mu behu dve ploče svedočanstva. Ploče behu ispisane s obje strane: ispisane s jedne i s druge strane. Ploče behu delo Božje, a zapis beše zapis Božji urezan na pločama... Čim se približio taboru, ugleda on tele, i ples. I razgnevi se Mojsije pa baci ploče iz ruku i razbije ih na podnožju brda.”

„U ono doba GOSPOD mi je rekao: ‘Iskleši si dve ploče od kamena, nalik onima prvima, i uspni se k meni na brdo; i načini si kovčeg od drveta. Ja ću na te ploče napisati reči koje su bile na prvim pločama koje si razbio, i ti ih položi u kovčeg.’ I načinih kovčeg od šitimova drveta i isklesah dve ploče od kamena, nalik onima prvima, i uspeh na brdo s obje ploče u ruci. I napisao on na te ploče, PREMA ONOM PRVOM ZAPISU, de-

set zapovedi KOJE VAM JE GOSPOD IZGOVORIO na brdu iz ognja u dan zboru; i dade ih GOSPOD meni. I okrenuh se te siđoh s brda i stavih ploče u kovčeg koji sam bio načinio; *onde i jesu*, kao što mi je Gospod zapovedio.”

Tu je, bez ikakvih napomena i komentara, Gospodnja priča o govoru, pisanju i davanju deset zapovesti na kamenim pločama, Izraelu. A jasna i jednostavna istina je, da je Bog izgovorio deset zapovesti onako kako su zapisane u dvadesetom poglavlju Izlaska, *rečima o šest doslovnih dana*; da ih je zatim ispisao „prstom Božjim,” sadržavajući te reči o šest doslovnih dana, dva puta, na dve kamene ploče; i da je drugi par ploča, sa natpisom, prema onom prvom zapisu, stavljen u kovčeg gde su sačuvane i ostale sve do uništenja hrama od strane Navuhodonosora.

Reči deset zapovesti, koje su konačno stavljene u kovčeg i tamo čuvane, bile su onakve kakve ih sada imamo, sa rečima o šest doslovnih dana. Ove reči su bile zapisane „prema onom prvom zapisu.” Zapisane su bile „prstom Božjim,” i predstavljale su *zapis* reči koje je Bog izgovorio sa neba.

Prema tome, pošto su reči o deset zapovesti, kao što su sačuvane u kovčegu, bile iste kao što ih imamo danas, i tako su sadržale reči poput bukvalnih šest dana; pošto su reči o deset zapovesti, kao što su sačuvane u kovčegu bile „prema prvom zapisu;” i pošto je prvo zapisivanje bilo „sa Božjim prstom,” i bilo je zapisivanje reči koje su prvo bile izgovorene od Gospoda sa neba; onda sigurno sledi da je „komentar,” ili „izveštaj o stvaranju za šest bukvalnih dana,” bio „deo originalne zapovesti” kao što je izgovorena od Gospoda sa neba, i zapisana „na ploči od kamena, sa njegovim sopstvenim prstom.”

I to je upravo ono što reč kaže u početku. Čitamo: „I izgovori Bog sve ove reči, rekavši: Ja sam Gospod, Bog tvoj, koji te izveo iz zemlje egipatske, iz kuće ropstva... Spominji se subotnjeg dana da ga držiš svetim. Šest dana radi i obavljaj sav svoj posao, ali sedmoga dana je šabat Gospoda, Boga tvojega: taj dan nemoj raditi nikakav posao; ni ti, ni tvoj sin, ni tvoja kći, ni tvoj sluga, ni tvoja sluškinja, ni tvoja stoka, ni stranac koji je unutar tvojih vrata. Jer u šest dana je Gospod načinio nebo, zemlju i

more, i sve što je u njima, a sedmoga dana je počinio: stoga je Gospod blagoslovio subotnji dan i posvetio ga.”

Prema tome, dalje, to je savršeno sigurno da svako ko može „biti zabrinut idejom da je Bog napisao na ploči od kamena, sa svojim sopstvenim prstom, izveštaj o stvaranju za šest bukvalnih dana,” može pronaći olakšanje verujući šta je Bog rekao o tome, daleko bolje, nego što može „otkrivanjem” „onoga što su pažljivi čitaoci dugo znali” što nije tako. Nije važno koliko pažljiv čitalac može biti, on nikada ne može znati ono što nije tako. A bukvalno nije tako da takozvani „komentar nije deo originalne zapovesti;” to je sve Božja reč izgovorena sa neba i zapisana sa Božjim prstom.

Sa izuzetkom nekih reči od đavola i drugih nevernika, u Bibliji ionako nema komentara: sve je to reč Božja. Jer Pismo nije bilo „ljudskom voljom donešeno, nego su sveti ljudi Božji govorili poneseni Duhom Svetim.” Stoga što se tiče bilo kakvih problema oko izveštaja o stvaranju za šest doslovnih dana, sve se svodi na pitanje da li verujemo u ono što Bog kaže, ili ne. Ko veruje u ono što Bog kaže, nema problema. Ko ne veruje u ono što Bog kaže nema ništa osim problema.

Što se tiče komentara Božje reči, prvi koji je ikada bio dat u svetu, bio je od strane đavola. A njegov prvi komentar je bio, da ono što je Gospod rekao, nije bilo onako *kako je rekao*. Žena je prihvatila ovaj komentar i tako donela nevolje na ceo svet. „Ali bojim se da se nekako, kao što je zmija zavela Evu svojim lukavstvom, tako ne pokvare vaše misli i ne odvrte od jednostavnosti koja je u Hristu.”